

mening, at Loven vil være vanskelig at overholde, og at Fredningstiden for det omtalte Bildt ikke vil være af saa stor Betydning, naar den ene Slags maa jages til een Tid, den anden Slags til en anden Tid. Jeg er temmelig vis paa, at naar man indskrænker Jagttiden med haade Januar og Halvdelen af September, vil det for Agerhønsenes Bedkommende være en meget betydelig Binding. Den ærede Indenrigsminister nævnte ganske vist igaar, at Snetiden er den farligste for Agerhønsenes Bedkommende; da blive de fleste af dem dræbte, de blive da mest efterstræbte og kunne lettest skydes; men jeg vil dog sige, at i November og December, for ikke at tale om September, er det sjældent, at man har ret meget Snevær. Træffer det en enkelt Gang, ere i det Mindste Fuglene ikke saaledes medtagne af den længere Vintertid, ikke saaledes udmattede eller forhungrede, at de blive i den Grad tamme og trætte, at man kan komme dem paa saa nært Hold som længere hen i Vinteren. Naar den ærede Indenrigsminister udtalte, at der i den sidste Vinter blev solgt en Masse forsulne Agerhøns heri Kjøbenhavn, kan det vel være muligt; men det maa da have været efter Nytaar; for Sul kan det ikke godt have været, at disse Fugle skulde være i den Grad forsulne, at deres Kjøb skulde være mindre godt. Naturligvis veed jeg meget godt, at i den første Del af Jagttiden, navnlig i September, da disse Dyr ere saa unge, ere de mest behagelige og tiltalende for dem, der ynde sliq lækker Epise. Men fordi de blive et Par Maaneder ældre, tror jeg dog, det endda kan gaa an, naar de faae tilbørlig Tilberedning. Jeg vilde meget ønske, at Vndringsforlaget maatte blive vedtaget, idet jeg tror, at det vilde vække Tilfredshed iblandt Folk, naar navnlig ikke Agerhønsjagningen ene overlades til dem, der ynde Jagten mest som en Slags Sport og lægge sig efter at bruge Jagthunde stadig til denne Skydning. Jeg tror, at Mange vilde være misforstående, hvis Lovforslaget vedtages, som Bestemmelsen staar deri, og da jeg, som sagt, er sikker paa, at allerede denne Fredningstid med Udvidelse af baade dens første og dens sidste Del vil have ikke ringe Indflydelse, forekommer det mig at ville være tilstrækkeligt at blive staaende derved. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette lille Vndringsforslag til Thingets Velvillie.

Bloug: Jeg kan gjerne give de ærede Forslagsstillere Ret i, at Loven vilde være lettere at overholde, dersom Fredningstiden for Hare og Agerhønsattes ens, eller i alt Fald dersom Skydetiden begynde paa een Dag, nemlig den 1ste Oktober; men jeg tror, at der vindes mere for Agerhønsene derved, at deres Fredningstid varer hele Varet paa 6 Uger nær, end der tabes, ved at de kunne jages tidligere end Haren. Dersom ærede Medlemmer havde foreslaet at udvide

Fredningstiden for Agerhøns til Varets 11 Maaneder, altsaa indskrænke Skydetiden til Oktober alene, eller foreslaet, at Agerhøns skulde sættes i Klasse med Urfulge, og altsaa fredes i 3 Mar, saa vilde jeg have stemt for deres Vndringsforslag; thi jeg kan ikke indrømme de ærede Medlemmer, at det er noget saa overordentlig Sjældent, at der indtræffer stærkt Snefald i November og December Maaned. I min Levetid kan jeg erindre, at det er sket mange Gange, om det end ikke er tidt — det indrømmer jeg — at det er saa stærkt i disse Maaneder som i Januar; men det er ikke saa sjældent, og under disse Omstændigheder tror jeg, at det er rigtigere at lade Loven gaa, som den er, erkjendende, at der vindes ikke saa lidt for de omtalte Dyr ved Bestemmelsen i dens § 1. Jeg havde en anden Betænkelse ved Lovens § 2, fordi Bestemmelsen deri om Fjurer, Sjerper og Rytter kun passer med Jagtloven i Norge, men ikke med den i Sverrig, idet Fredningstiden der er langt længere; men efter de Oplysninger, som den ærede Indenrigsminister gav igaar, har jeg dog ingen Betænkelse ved at vedtage denne Bestemmelse, som den er.

C. A. Hansen: Jeg kan ikke afholde mig fra at udtale mig imod det foreliggende Forslag. Jeg har i Varens Løb næsten altid været Medlem af de Udvalg, der have været nedsatte angaaende Jagtlovgivningen, og jeg har da bestandig bestræbt mig for at faae lignende Bestemmelser ind, som indeholdes i det foreliggende Lovforslag, men det har altid været umuligt at finde nogen Samstemning derfor. Lovgivningsbestemmelserne ere derfor blevne, som de ere, uagtet jeg har været overbevist om, at den Dag vilde komme, som nu er kommen, da disse Bildarter meget betydelig vilde aftage. Man har altid troet, at dem var der nok af, og dem kunde man blive ved at skyde væk af, de vilde dog aldrig slippe op. Det viser sig imidlertid, at nu ere de nær ved at slippe op, og jeg er derfor glad ved, at der nu foreligger et Lovforslag med saa indskrænkende Bestemmelser. De ærede Forslagsstillere ere bange for at lade Jagttiden for Agerhønsenes Bedkommende begynde saa tidlig, og mene, at der hellere senere kan tillægges 2 Maaneder; det tror jeg ikke. Der kan ganske vist skydes en hel Del Agerhøns i September og Oktober, men der skydes flere i November og December, og det er ikke engang det Værste, at der skydes; men der anvendes ogsaa baade i November og December Fuglesnarer. Det er den fordærligste af al ulovlig Jagt og den affkyeligste. Disse Snarejægere fange oppe hos os ikke blot Agerhøns, men ogsaa Hare, og man kan gjøre saa meget, man vil, saa kan man ikke faae dem grebne paa ferst Gjerning. Jeg tror ikke at feile, naar jeg siger, at der fanges oppe hos os ligesaa mange Agerhøns ved Snarer, som der skydes. Derfor